N°. 127. 1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 22 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks- Geboorte- en Doodberigt [illegible]kingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. [illegible] abonneert zich bij alle [illegible] handelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

VAN DE LEINE, den [illegible] October. [illegible] zich hier [illegible] gerucht verspreid, dat de bij het Hannoversch ambt Gronau–Poppenburg aangestelde criminele ambtenaar, ten einde eene, van roof en moord verdachte en ter zake daarvan gearresteerde vrouwspersoon tot bekentenis te brengen, niet alleen zijne toevlugt zou genomen hebben tot de aanwending van eene soort van pijnbank, door, namelijk, de gearresteerde onderscheidene dagen lang, in half staande zittende houding, aan een hout–blok te doen kluisteren, maar ook nog de volgende bekentenis–afpersende kunstmiddelen zou hebben *in* het werk gesteld. Er was, namelijk, zoo men zegt, nog eene andere arrestante, welke zich, tot het ondergaan eener gevangenisstraf van eenige dagen, bij het criminele ambt Gronau–Poppenburg gevoegd had; deze arrestante, nu, zou door den bewusten ambtenaar bepraat zijn geworden om zich bij en tegenover de van diefstal en moord verdachte gevangene uit te geven voor eene kindermoordenares, zich voor den tijd van 24 ure te onderwerpen aan het geboeid zijn aan een blok, gelijk de van diefstal en moord verdachte vrouwpersoon en dit wel in dezelfde gevangenis met deze; vervolgens, om tegenover deze laatste te verklaren, dat zij (de *pseudo*–kindermoordenares) de pijnen en folteringen van het geboeid zijn aan het blok niet langer kon uithouden en dat zij alzoo liever hare misdaad (moord) wilde belijden. Gezegde arrestante nu, moet, — op voorwaarde, dat haar eene niet onbeduidende somme gelds, — men noemt zelfs 100 Rthlr., — uitgekeerd worden zou, door middel der aan haar opgedragene tragische rol in de gevangenis, de onder verdenking van diefstal en moord liggende gevangene tot bekentenis mogt worden bewogen, — wij zeggen, de bedoelde arrestante moet zich inderdaad tot het van haar verlangde komediespel hebben laten vinden, ja, nog meer gedaan hebben, daar zij, na eene korte verwijdering uit de gevangenis, ten gevolge der voorgegevene aflegging van de bekentenis des (niet gepleegden) kindermoords in den kerker en ditmaal in feestkleedij gedost, is teruggekeerd en, onder het nuttigen van uitlokkende spijzen, welke haar toen werden voorgezet, hare nog altijd aan het blok geklonkene kerkergezellin overgehaald heeft tot het eveneens belijden van de haar ten last gelegde misdaad, voorwendende, dat ook zij dan van blok en boeijen zoude ontdaan worden hare zondagskleêren zou mogen dragen en insgelijks met heerlijke geregten gespijsd worden. Dit alles, zegt men, heeft eenen zoo diepen indruk op het van diefstal en moord beschuldigde meisje gemaakt, dat zij tot het besluit gekomen is, de bekentenis harer misdaad, — welke zij reeds eenmaal gedaan, doch herroepen had, — ten tweede male voor den regter af te leggen.

— Een Zweedsch dagblad deelt eene uitvinding mede, die als zij op de proef deugdelijk bevonden wordt, den landlieden van groot nut kan zijn. Men verzamelt in het woud eene zekere hoeveelheid varenkruid, verbrandt dit, en zamelt de asch zoodanigerwijze op, dat zij geene vreemdaardige zelfstandigheden, als aarde, zand, kies enz. ontHoude, en roert haar dan in water, tot dat het mengsel aan een lijvig deeg gelijk wordt, hetwelk men tot ballen, ter grootte van aardappelen, kneedt, die men in de zon laat droogen. Deze ballen vervangen de zeep volkomen, zij maken niet slechts het linnen wit en schoon, maar geven ook aan hetzelve een voor het oog aangenamen blaauwachtigen tint; ook zetten zij aan het linnen geen zoo onaangenamen reuk bij, als doorgaans de zeep, indien niet het waschgoed herhaaldelijk wordt uitgespoeld.

ENGELAND.

— Het prachtig tafel– en dessert–servies door de koningin bij de heeren *Hunt* en *Roskells* te Londen besteld en bestemd tot een geschenk voor Z. M. den koning der Nederlanden, is gereed en zal weldra naar 's Hage worden gezonden. Het is een der kostbaarste en fraaiste, welke men gezien heeft. Al de stukken zijn van verguld zilver, en allerkeurigst bewerkt.

NIEUWE SECTE IN ENGELAND. Engeland wordt nog bestendig met nieuwe secten verrijkt. Een Anglikaansche leeraar, door nog vier andere leeraars van dezelfde kerk gevolgd, doorloopt de steden van Glomargonshire de wederkomst van den Messias binnen weinige weken verkondigende. Die vijf Zieners zijn in hunne bediening geschorst, zonder acht te slaan op de Bijbelteksten, die zij tot staving van hunne leer aanvoeren noch op hun regt, om den Bijbel naar hunne meening te verklaren. Gelukkig voor hen hebben drie hunner, drie zeer rijke zusters gevonden, die hunne theorien omhelzende, hun hare hand en hare fortuin hebben geschonken. Of de twee anderen zoo gelukkig zullen zijn, weet men nog niet; maar bekend is het, dat novateurs niet ongenegen voor soortgelijke speculatien zijn; zoo als ook aan den beruchten *Ronge* gebleken is.

FRANKRIJK.

— De 114 notarissen van Parijs hadden gevraagd eene inteekening te mogen openen tot oprigting van een monument voor de slagtoffers van Ghazaout, maar de koning en ministers hebben zich hiertegen verzet, daar zij meenden, dat zulks de pligt was van de geheele natie, niet van eenige personen in het bijzonder.

— Men leest, in een Parijsch dagblad: Drie Engelschen namen, eenige dagen geleden, het middagmaal in een der voornaamste restauratien van Saint-Germain. Hunne tafel was gedekt in eene kamer langs den straatweg, waarvan de vensters aan die zijde openen. Zij waren aan het nageregt en een hunner vermaakte zich met vruchten aan twee kleine piemonteesche bedelaars toe te werpen, toen er een man met een wagentje met perziken voorbij kwam.

« Ziedaar perziken niet zoo schoon als wij ze gegeten hebben, en toch geloof ik dat zij beter zijn. — Zoudt gij lust hebben er te eten? hernam een der gasten. — Ik zou er wel eenige dozijnen kunnen gebruiken. — Thans, voor het koffij drinken? Oh!" De uitroeping scheen den eersten ondervrager tegen het hoofd te stooten, en hetzij hij in het spel behagen vond, hetzij de partij vooraf besloten was, zeide hij: ik verwed 1000 pond (25.000 fr.) dat ik oogenblikkelijk twee honderd perziken opeet. — Waarom dat? Het zoude u kwalijk bekomen. — Durft gij niet? — Ik houde mij aan de weddingschap.

De koopman werd geroepen. Er was intusschen overeengekomen, dat de perziken zonder suiker en zonder drank moesten genuttigd worden. De voorstander van de weddingschap koos de rijpste en gezondste vruchten, en begon dezelve dapper te verslinden. Het eerste honderdtal was spoedig verdwenen, maar naauwelijks hadden een twintigtal van het tweede honderdtal, zich bij de vorigen gevoegd, of de zenuwen van het aangezigt van den wedder krimpten zich op, en door eene stikking bevangen, die zijn gelaat purperde, was hij genoodzaakt op te houden. De docter werd geroepen; de Engelschman in eene andere kamer van het hotel overgebragt zijnde, ontving er eene kundige hulp; men bediende hem een braakmiddel toe, maar alles was te vergeefs; hij stierf des nachts.

Daar eindigde de weddingschap; doch er bestaat een aanhangsel. Deze kloeke wedder had zich, bij gevolg van groote verliezen met het spel sinds een jaar, voor eene aanmerkelijke som door een onzer waarborg–maatschappijen op het leven laten verzekeren. Nu weigert de maatschappij te betalen voorgevende, dat de dood van Sir *L*.... het gevolg van zelfmoord is; de erfgenamen houden in tegendeel staande, dat het heerschap aan eene indigestie overleden is.

Zoo staan de zaken; het gezegeld papier is al in omloop, en deze zaak zal ongetwijfeld de eerste zijn, waarmede zich het geregtshof na de vacantie, zal bezig houden.

— Lees en oordeel!!!! — Het volgende leest men in een fransch dagblad, dat hetzelve uit een engelsch heeft overgenomen. « Een correspondent van Lulworth, heeft een brief uit Harrisborough, (Vereenigde–Staten) ontvangen, waarin men gewag maakt van een soldaat die over 150 jaren in Siberië bevrozen is. De laatste lettergrepen, die hij sprak, waren: « Het is ver....." en hij viel verstijfd van koude neder. Maar de fransche geneesheeren ontdekten hem 150 jaren later, dit is te zeggen in den zomer van 1844. Hij was nog altijd op dezelfde plaats.... Door een gevoel van menschlievendheid bewogen, begonnen zij hem te ontdooijen; eensklaps gaf hij teekenen van leven, opende de oogen en eindigde de volzin van over 150 jaar begonnen: «.... duiveld koud!!!!"

BELGIE.

BRUSSEL, den 18. October. In den afgeloopen nacht is het gebouw van het klooster der Zusters van *Notre-Dame, rue de l'Etoile*, aan hetwelk men sedert eenige weken aan het bouwen is, ingestort. Een gedeelte der muren is op de huizen van *rue Coppens* gevallen en heeft dezelve grootelijks vernield. Daken, vensters, meubelen, enz., werden verbrijzeld, waarop de bewoners de straat op vlugteden. De instorting begon des avonds 9 ure op het plein van het klooster, en heden morgen 6 ure was het gebouw als verdwenen. Indien de instorting had plaats gehad toen de werklieden aan hun werk waren, hadden welligt 40 menschen kunnen verpletterd zijn geworden.

NEDERLANDEN.

MAASTRICHT, den 15. October. Zie hier een uittreksel uit een' brief, gedagteekend Amsterdam, 11. October:

« Er is sprake van de verschijning van een nieuw Hollandsch dagblad, een derde grooter dan het *Handelsblad*. Het zal heeten « *Nederland*", en geredigeerd worden door den heer *Wap*, vroeger redacteur van den *Noord–Brabander*, later overgegaan tot de zijde des bestuurs. Er zijn drie of vier lezingen in omloop, omtrent den oorsprong van dat nieuwe blad, hetwelk geene eigenlijk gezegde redactie hebben, maar zich bepalen zal tot het leveren van geredigeerde nieuwstijdingen en door zijn stelsel van handelsberigten en aankondigingen, naar men verzekert, het *Handelsblad* en alle andere dagbladen in den lande er onder moet helpen. Mogelijk is dit, maar min waarschijnlijk. Wat betreft de drie of vier lezingen, aangaande de oprigting van dit blad, — zie hier dezelve: Volgens sommigen, zou het opgerigt worden uit gelden, bijeengebragt door eene *Engelsche maatschappy*, welke zich tot doel zou gesteld hebben, om onze handel en nijverheid eene rigting te geven, in den geest der belangen van de staatkunde der Engelsche regering. Volgens anderen, zouden de benoodigde gelden zijn verschaft geworden door de *jezuiten* en het blad–zelf aanvankelijk kleurloos wezen, om later naar goedvinden eene kleur, welke ook, te kunnen aannemen en allengs en bij trappen het orgaan worden der R. R. P. P. Eindelijk, zegt men nog, dat het bestuur niet vreemd zou zijn aan de oprigting van dit blad en dat het zou beloofd hebben op hetzelve te doen abonneren alle gewestelijke en plaatselijke besturen, zoodat het blad eenige honderden vaste inteekenaren zou hebben. Dat ik zoo lang bij deze zaak heb stilgestaan, is daarom, dewijl dezelve meer gewigtig is, dan men bij den eersten opslag zeggen zoude. Want aan de oprigting van een blad van deze grootte moet noodwendig het verklaarde of verborgene doel verbonden zijn, om eene zaak of partij, welke ook, krachtdadiglijk te vertegenwoordigen en het is van belang het oog op deze onderneming gevestigd te houden."

— Wij vernemen uit eene officiële bron, dat de korenmolenaars te Diepenveen, de tegenwoordige tijdsomstandigheden in aanmerking nemende, aan hun gemeente–bestuur het voornemen hebben te kennen gegeven, om, ter gemoetkoming aan de behoeftige klasse der gemeente, de ten hare behoeve gebragt wordende rogge, *gratis te zullen malen*, en ook het meel, door hunne bemiddeling, *gratis te zullen laten bakken*, terwijl elk dier molenaars zich verbindt, om voorloopig *een mudde rogge* tot dat einde af te staan; dat verder eenige gegoede ingezetenen aldaar hebben beloofd, dit loffelijk voorbeeld te zullen volgen, mits het rijk aan die molenaars *vrydom van accyns* op dat gedeelte van het gemaal zou willen verleenen.

— Men schrijft uit Delft, dat 22 ingezetenen dier stad zich bij request tot het stedelijk bestuur hebben gewend, ten einde uit stads–kas vergoeding te erlangen voor de schade, welke aan hunne eigendommen in den avond van den 22. September jl. door eenige kwaadwilligen is toegebragt. Men wil weten, dat de Stedelijke Regering voormeld op dit verzoekschrift afwijzend zou hebben beschikt.

ZWOLLE, den 17. October. In den nacht van Dingdag op Woensdag jl. heeft er op den openbaren weg wederom een diefstal plaats gehad. De voerman *Jongeman van Denekamp* was met meer andere voerlieden des avonds aan de herberg *de Ruiter* bij Raalte aangekomen, om, na zijn paard en zich zelven verfrischt te hebben, de reize naar Zwolle te vervolgen. Wel trok hier een persoon van een slecht uiterlijk, die in den hoek van den haard zat, de aandacht der gezamentlijke voerlieden, doch daar hij scheen te slapen, had men er verder geen erg in, en waren de voerlieden onder elkander niet terughoudend omtrent hunne vracht. Nadat zij hunnen weg gedurende een half uur vervolgd hadden, komt hun iemand achterop, en vraagt aan genoemden jonge man om mede te rijden. Zulks werd hem argeloos toegestaan, en na een kort gesprek viel de reiziger op den wagen in slaap. Zoo reed men zwijgend voort tot aan de herberg van *Tyhaar*, halfweg Heino en Zwolle, waar de ontwakende slaper, gedurende de weinige oogenblikken, die de voerman binnenshuis was, zonder afscheid te nemen vertrokken was. Dadelijk werd alles onderzocht, en bevonden dat een zak met *f* 300, welke de voerman in zijnen kiel gewikkeld had, met den slapenden reiziger verdwenen was. Na in de herberg eenen helper verzocht en gekregen te hebben, sloeg de voerman terstond den weg naar Dalfsen, de ander die naar Heino in, om adsistentie te vragen. De Burgemeester van Dalfsen maakte dadelijk proces–verbaal op, terwijl van het Bestuur van Heino een veldwachter werd afgezonden. Het duurde niet lang of deze veldwachter vond den reiziger in een kreupelboschje aan den ouden Twentschen weg. Hij verraadde groote verlegenheid, en wees, toen er hem naar gevraagd werd, den zak met geld aan, die nog ongeschonden werd bevonden onder eene houtmijt nabij de herberg, waar de meid denzelve had aangewezen hem gezien te hebben. Gemelde persoon is naar het huis van arrest te Deventer overgebragt.

— De *Staats–Courant* van den 18. October deelt het Programma mede voor de opening van de gewone vergadering der Staten–Generaal, op Maandag den 20. October. Z. M. de Koning zal te één ure van het Paleis afrijden, om de Vergadering met eene aanspraak te openen. Salvo's van het geschut zullen het afrijden van het Paleis en het terugkeeren aankondigen.

MIDDELBURG, den 20. October. Bij vonnis van de arrondissements–regtbank te Goes, van den 25. September ll., is *Thomas de Wys*, broodbakker te Goes, schuldig verklaard aan het misdrijf van inmengen van blaauwe vitriool in ter verkoop gesteld brood, en als zoodanig bij verstek veroordeeld tot eene gevangenisstraf van drie jaren, intrekking van deszelfs patent als bakker, met ontzegging van de bevoegdheid om gedurende den tijd zijner gevangenisstraf dergelijk patent te erlangen, en voorts in de kosten van het proces.

Het artikel der wet op welke de veroordeeling heeft plaats gehad luidt aldus: « Een iegelijk, die onder ter verkoop bestemd brood, eetwaren of eenige van derzelver bestanddeelen, zal gemengd hebben of zal hebben doen mengen, *zwavelzuur koper (blaauwe vitriool) of kopergroen, zwavelzuur zout, witte vitriool* of eenige andere vergiftige stoffen, zal gestraft worden met eene gevangenis van *twee* tot *vyf jaren* en eene geldboete van *twee honderd* tot *vyf honderd gulden*, met intrekking tevens van deszelfs patent en ontzegging zijner bevoegdheid om, gedurende den tijd zijner gevangenisstraf, dergelijk patent te erlangen."

VLISSINGEN, den 18. October. Ofschoon ook hier, zoo als overal de mislukte aardappelenoogst, hoogst ongunstig op de arbeidende klasse drukt, vinden wij in de ijverige pogingen van het stedelijk bestuur en in de bekende weldadigheid der meer bevoorregte ingezetenen, een waarborg, dat de uit deze voor ons vaderland, maar vooral voor den behoeftigen, zoo nadeelige omstandigheid, waarvan wel het grootste bezwaar in overdreven winstbejag is te zoeken, door deelneming in het lot der armen zal worden gelenigd, vooral wanneer wij het voorregt zullen genieten, Zr. Ms. fregat de *Ryn*, welke alsnog ter reede dezer stad is liggende, in 's rijks dok te krijgen; de aanwezigheid van dien sterk bemanden bodem verspreide hier zoo menigen winter bedrijvigheid en welvaart, en droeg niet weinig bij, zoo door de blijken van menschlievende belangstelling der Heeren officieren, uitmakende het etat major, als door de dagelijks betoonde weldadigheid, aan behoeftige huisgezinnen, door de schepelingen, den nood van velen te verzachten. Het zal dus voor deze stad, vooral in dit, voor de behoeftigen zoo hagchelijke tijdsgewricht, als een weldaad te beschouwen zijn, wanneer het hooge bestuur dien bodem in Vlissingen laat overwinteren. Moge ook de Heer *D. Dronkers*, wiens edele en onvermoeide pogingen voor het daarstellen eens spoorwegs, het graven van *een* kanaal naar Middelburg, enz., enz., en wiens loffelijk doel — « arbeid en geluk in deze provincie te verspreiden" — de erkentelijke belangstelling zijner medeburgeren in hooge mate verdient, weldra de kroon op het werk zijner prijzenswaardige volharding zien drukken, waardoor een aanzienlijk getal arbeiders werkzaam zullen zijn en de tegenspoeden met ijver kunnen doorworstelen. (*H. B.*)

MENGELINGEN.

Van het gesnoeid geld sprekende, zegt *Asmodée*:

Als een of ander vriend ons in langen tijd niet bezocht heeft, zegt men niet meer:

Gij zijt zeldzaam als een schoone dag;

Of als eene nieuwe compositie van den heer VERHULST;

Of als eene geimproviseerde redevoering van den heer BREISWIJK;

Of als een horologie dat altijd goed gaat;

Of als een glimlach van den heer VAN HALL;

Of als eene vermindering van belasting;

Of, als meer hoogst zeldzame dingen;

Neen; wij zeggen:

Gij zijt zeldzaam, als een geldstuk met het beeldtenis van WILLEM II.; want van die van WILLEM I., daar valt niet aan te denken; zij zijn zeldzaam, als de gedenkpenningen der krooning van de koningin POMARÉ.

Zaagt gij wel eens gedenkpenningen der koningin POMARÉ?

Neen; nu ik ook niet. Maar van wat anders. Zaagt gij wel eens geldstukken waar de beeldtenis van den tegenwoordigen koning op staat? Even min; dan hebt gij goed gezien.

Daar men sints dertig jaar altijd munt slaat, welke men nimmer ziet, is het zeer natuurlijk dat men eindelijk vraagt: maar waar blijft die dan?

Ziehier de eenvoudigste uitleg welke wij er aan kunnen geven.

De munt van den staat is eene tweede PENELOPÉ; wat zij heden slaat, wordt morgen door haar hersmolten. Denk niet dat wij kortswijlen, neen vraag slechts diegenen welke ons verzekerd hebben dat, toen er eenige honderd duizende guldens geslagen waren, het een der geldbeproevers in het hoofd kwam derzelver gehalte te onderzoeken, en zoodanig bevonden werd, dat, zoo deze specien in omloop waren gebragt, zij even als alles wat sints dertig jaren is geslagen, zoude verdwenen zijn.

Men onderrigtte hiervan den Minister van Finantien — en de Minister van Finantien kwam aangeloopen...

Toen werd de put gedempt — maar het kalf was verdronken.

—

Toen de *Staats-Courant* nog gestempeld werd, betaalde men 7½ cent voor ieder afzonderlijk nummer.

Sedert zij niet meer gestempeld wordt, betaald men 10 cent per nummer.

Wij zouden gaarne het verschil schuldig zijn, indien ons de rede dezer tegenstrijdigheid bekend gemaakt werd.

Is het misschien ook omdat de *Staats-Courant* zoo slecht ondersteund wordt, dat zij hare toevlugt tot dusdanige maatregelen moet nemen.

Het komt ons echter voor dat de som welke op het budget voor dat blad uitgetrokken wordt, nog al t melijk wel is. Ziet het volgende.

Hoofdstuk VIII. — Ministerie van Binnenlandsche Zaken.

De *Staats-Courant*.

Art.	1. Jaarweden en andere loonen	*f* 13.000.
«	2. Bureau- en lokaalkosten, zegelregten en andere uitgaven	« 3.400.
«	3. Druklooneu, kosten van uitgaaf, abonnementen op dagbladen, aankoop van boeken enz.	« 21.200.
		f 37.600.

Indien het waar is, zoo als men zegt, dat al de Gemeente-Besturen ambtshalve op de *Staats-Courant* zijn geabonneerd, en dat er in Nederland 843 steden en 1305 gemeenten zijn, maakt dit reeds 2148 geabonneerden op dat blad.

2148 Geabonneerden à *f* 24 per jaar, geeft *f* 51.552.

Wij begrijpen niet waarom het budget met eene goede *f* 30.000 bezwaard wordt voor een dagblad, hetwelk door zichzelve reeds duizende guldens meer opbrengt dan het kost.

Wij spreken nog niet eens van de andere gedwongen abonné's en advertentien, want de *Staats-Courant* laat zich hare advertentien zeer goed betalen.

Een andermaal zullen wij het budget van het *Journal de la Haye* onderzoeken.

Voor het tegenwoordige al genoeg gerekend.

(*Asmodée.*)

De Nederlandsche Melkkoe.

Dit diertje, zoo vele jaren beroemd om haren overvloed van melk, en door de menigte groote kromme vingers die er aan hebben gestreept, begint zoo verschrikkelijk op te droogen, dat het te vreezen is, dat zij, als het gewone lot van koeijen die geen melk meer geven, aan het slagtmes zal overgeleverd moeten worden. En daar er toch altijd aan het eene beesje meer wordt getrokken dan aan het andere, zullen wij eens aantoonen wat er van een Zierikzeesch koetje in 10 jaren zoo al gestreept wordt.

Zoodanig beesje, dat 10 jaren oud geworden is, zal zoo wat 6 jaren melk geven, als met het derde jaar beginnen, en een jaar om gevet te worden. Als men nu aanneemt dat elk rundbeest per winter opeet twee voeren hooi, dat voor eene volwassene koe te weinig is, doch tot beneden haar derde jaar te veel, is in 10 jaren 20 voer, en *f* 2,00 stadsbelasting per voer geeft . . . *f* 40,00.

En als dit hooi gegroeid is op 15 gemeten weiland, dat van grond- en andere lasten betaalt *f* 10,00 per gemet, is . . . « 150,00.

In den zomer om te grazen een gemet, is in 10 jaren 10 gemeten, dus . . . « 100,00.

En als eene koe in die 6 jaren 9 maanden per jaar melk geeft, en die melk 5 ons boter per dag oplevert is in 6 jaren 810 Nl. ponden, en 5 cents per pond voor stads-belasting, is . . . « 40,50.

En wanneer die koe vet is, en *f* 100 waarde heeft, geeft aan rijks- en stads-belasting, tegen 28 proc. van de waarde . . . « 28,00.

f 358,50.

Zoodat er van een Zierikzeesch koetje in 10 jaren bijna 4 maal meer wordt gestreept, als zij waard is. Dus, koeijen, en menschen leggen onder ons wijs Staats-Bestuur, geen windeijeren af.

De koeijen worden melkeloos,
De werkman die raakt werkeloos,
De burgers worden mageloos,
De havens die zijn schepeloos,
Veel winkels die zijn neringloos,
De armen worden rådeloos,
En duizenden zijn geldeloos,
En lasten zijn verminderloos,
's Lands-kisten die zijn bodemloos;
En gieren zijn meêdoogenloos,
Dus velen worden moedeloos. (*Z. N.*)

Een man, die zijne woning zoekt.

Een der geachtste *Fransche* schrijvers heeft de zonderlinge gewoonte, om alle drie maanden van woning te veranderen. Hij heeft namelijk een onverwinlijken afkeer van de dienst der Burgerwacht en zoekt door dat herhaald verhuizen de opschrijving voor die dienst te ontgaan. Hij woont niet langer dan een vierendeel jaars in dezelfde wijk, en trekt met zijnen ganschen inboedel even gemakkelijk van het eene einde der Reuzenstad naar het andere, alsof 't slechts een togt met een omnibus gold. De dichter schijnt het vermaarde spreekwoord: driemaal verhuizen is zoo goed als eens afbranden, niet te kennen of er geen acht op te slaan. Wie zich met de keuze eener woning en derzelver inrigting veel moeite gaf, zou bij dat menigvuldig verhuizen er schier al zijn tijd aan besteden: 't zou genoegzame bezigheid zijn [illegible], die anders niets om handen had; de bedoelde *Muzen*-zoon echter voert een der vruchtbaarste *Fransche* pennen, en om zijn tijd niet nutteloos te verspillen, heeft hij zich ten regel gesteld nooit meer dan een halven dag te besteden aan het inpakken en vervoeren zijner meubelen, aan het opzoeken eener nieuwe woning, aan het huren en inrigten derzelver. De 15. October was weder een dag, waarop de schrijver zijne woning moest ruimen; hij liet derhalve een wagen komen en dien met zijn smaakvollen doch beknopten inboedel beladen. Hier ging naauwelijks een uur meê voorbij, en de wagen zette zich door den schrijver verzeld in beweging. Toen deze op genoegzamen afstand zijne vorige wijk achter den rug had, trad hij het eerste huis binnen, waar hij eene woning te huur zag aangeslagen; de woning, die hij 't eerst bezocht, was hem te groot; eene andere kwam hem te duister voor; eene derde was hem te duur. Hij ging steeds verder, door zijne meubelen gevolgd, van straat tot straat; nog nooit was hij zoo besluiteloos in zijne keus geweest. Intusschen was hem de terugtogt afgesneden en een nachtverblijf moest er in allen gevalle gevonden worden. Toen de avond reeds begon te vallen, besloot hij eindelijk tot het huren van eene woning, die niets beter was dan al de vorige, en terwijl de meubels werden opgedragen, kleedde hij zich in allerijl, om aan eene uitnoodiging te voldoen, die hij met geene mogelijkheid had kunnen afwijzen. Na eenige in menigerlei opzigt aangenaam doorgebragte uren, sloeg hij min of meer beneveld door het hem geopende vooruitzigt op eene benoeming tot lid der Akademie, en welligt ook door eenige glazen *Champagne*, bij die gelegenheid gedronken, den weg naar zijne oude woning in. Toen hij deze nagenoeg bereikt had, herinnerde hij zich, dat het de 15. October was en dat hij eene andere had betrokken. Verder ging zijn geheugen niet... Waar zijne nieuwe woning was? .... Dat was de groote vraag, die hij niet wist te beantwoorden. Vergeefs zocht hij zijne gedachten op het spoor te brengen, zijne verbeelding vertoonde hem niets dan een bajert van verwarring. Hij had zijne woning bij het vallen van den avond en in den grootsten haast betrokken. « Doe wel en zie niet om," was zijne leus geweest bij het zoeken naar een geschikt verblijf in den eindeloozen stratendoolhof. Er bleef hem niets anders over dan bij een vriend een nachtleger te zoeken. Den volgenden morgen was zijn geheugen nog even wederspannig, als 's nachts. De wagen, die zijne meubels had overgebragt, was toevallig op straat aangenomen, en dus even moeijelijk uit te vinden als de nieuwe woning zelve. De ongelukkige schrijver moest eindelijk zijne toevlugt nemen tot eene oproeping in de nieuwsbladen, om te vernemen waar hij woonde, en eerst na drie dagen gelukte het hem de gewenschte aanwijzing te erlangen. Een ongeluk komt zelden alleen: zijn onzalig gesternte had hem tot huisheer een Kapitein der burgerwacht gegeven, die geen oogenblik verzuimde om hem in zijne *Kompagnie* op te nemen.

Geld en geen Geld.

Een humoristische Inval.

De wereld deelt zich in tweederlei soort van menschen; in menschen, die geld hebben, en in menschen, die geen geld hebben. Maar, eigenlijk zijn de laatsten in het geheel geene menschen; zij zijn namelijk of arme duivels, of engelen van geduld en zelfverzaking. Zonder geld, zonder tanden en zonder vrouw komen wij op de wereld, en zonder geld, zonder tanden en zonder vrouw gaan wij de wereld weder uit. Tot dat men deze krijgt, heeft men koorts, stuipen, pijnen en lijden van allerlei aard. Heeft men eenmaal tanden en vrouw, zoo doen zij ons menigmaal het geheele leven door zéer, en men moet zich somwijlen beide laten uittrekken. Beide komen als van zelf, en menigmaal gaat iemand uit de wereld zonder geld gehad te hebben. — Maar, wat is nu *geen geld?* — *Geen geld* is iets, waarvan alle leege zakken vol zijn, en hetwelk ieder, die niets in de handen heeft, met de vingers kan grijpen. *Geen geld* is het alibi van een wezen, hetwelk getuigen moest, dat wij op de wereld zijn. *Geen geld* is een consensueel ongemak, waaraan eene voortdurende obstructie der fortuin ons onderwerpt. *Geen geld* is eene stilzwijgende uitnoodiging der natuur, om schulden te maken. *Geen geld* is valsche schaamte onzer vingers, zoodat men gelooft dat zij geen twee kunnen tellen. *Geen geld* is het op water en brood zitten van onzen geest, te weten op het water der poëzij en op de broodstudiën en broodwinningen. *Geen geld* is eene expositie tot *in het geheel geen geld*, eene praepositie tot abstracte philosophie, en eene dispositie tot platonische liefde. *Geen geld* is een altoosdurend *abonnement-suspendu* onzer brieventasch. *Geen geld* is een aanhoudend niezen onzer zakken, waarbij de geheele wereld zegt: wel bekome het u! Niemand kan zonder geld iets tot stand brengen; slechts zanger en dichter zingen en dichten zonder geld. De dichter dicht zelfs eerst regt, wanneer hij geen geld heeft; hij dicht zelden, wanneer hij het heeft of krijgt.

De oudheidskundigen houden zich sedert eenige dagen vlijtig bezig, met het uitleggen van een opschrift, dat onlangs is ontdekt geworden. Men heeft namelijk, in eene gemeente dezer provincie, bij het graven voor het bouwen van een huis, een paal opgedolven, die als merk- of grenspaal schijnt gediend te hebben, en waarop de volgende letters zich bevinden.

DEBA
ANVO OREZ
ELSPA AR
DENOS SE
NE NANDERVE
EIS DO ORDEPO
EL.

Men veronderstelt dat dit opschrift ongemeen oud moet wezen, en in de taal geschreven is der eerste aanvallers van dit land. De letters zijn zeer ruw en onregelmatig in den arduin gebijteld, zoo dat zij zelfs soms eenigen twijfel overlaten, voor welke men ze moet nemen; zoo heeft men bij voorbeeld alle moeite van de wereld gehad, om de B van de R en de E van de L te onderscheiden. Overigens staat het opschrift op den steen, in dezelfde orde, als wij ze hier overgeschreven hebben. Een onzer vrienden, dien wij geraadpleegd hebben, vermeent dat het opschrift wel eenige betrekking zoude kunnen hebben, met de godsdienstigheden van den tijd in welke het opgesteld is. Deze vriend heeft ons beloofd er zich vlijtig mede bezig te houden en daar hij zeer geleerd is, en ten andere eene schoone collectie gedenkstukken bezit die hij allen kan ontcijfferen, zoo twijfelen wij niet of de uitslag van zijn onderzoek zal voldoende wezen

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 21. October. Sedert den 18. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Heinrich, G. B. Eckhoff, Kiel, graan; Heinrich, J. P. Holst, Hamburg, stukgoed; Henricus, J. H. Schulte, Straalsund, tarwe; the Gordon, J. How, New-Castle, stukgoed; Karen, S. O. Boyer, Kiobenhaven, pik en teer; Hoppet, P. O. Back, Gothenburg, Blucher, C. F. Pertiet, Dantzich, jufvr. Stijntje, H. E. Boll, Redon, alle hout; Maria Wilhelmine, J. P. Niemann, de jonge Carolina, H. Kasten, de Morgenstern, J. Appel, alle Riga, lijnzaad; Theresa, F. Miloscorich, Tinme, lijnzaad; Emilie, P. F. Heitmann, Bordeaux, wijn en stukgoed; la belle Alliance, C. F. Gaukema, Liverpool, stukgoed; the Mary, R. Sharp, Seaham, steenkolen; Union, D. Oosterloo, Dantzich, Emanuel, J. J. Becker, Heilighaven, beide tarwe.

Voor [illegible] bestemd:

Ro[illegible], B. J. Hazewinkel, Bordeaux, wijn en stukgoed; the W[illegible], C. Benningtnn, Londen, garst.

Voor [illegible] bestemd:

[illegible] Sunderland, R. Conlald, Seaham, steenkolen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

[illegible], J. Olsen, stukgoed, Bremen; Rebecca, J. Kopen, Helena, J. Permien, Hjold, J. Petersen, Pax, J. Maak, alle ballast, Riga; Franset, J. Smit, Branch, B. Hendry, beide schors, Londen; Loo Christe, L. Cornelis, ballast, Londen; la Reine, J. Weyerts, vlas, Hull.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.